

at indlevere Obligationerne til Afstempling om Rentenedsættelsen. For Kasseobligationer, der indleveres til Afstempling om Rentenedsættelse efter Udløbet af den sidstnævnte Frist, kan Konverteringspræmien nedsættes efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

Nærmere Regler om Konverteringens Gennemførelse, herunder Regler, der sikrer mod Omgaaelse af Bestemmelserne i dette Afsnit, kan efter Forhandling med Nationalbanken gives af Indenrigsministeren.

§ 3.

De til Afholdelse af de i § 1 omhandlede Konverteringspræmier fornødne Beløb udredes af en særlig under Nationalbankens Bestyrelse henlagt Konverteringsfond, der endvidere overtager og forvalter den Kasseobligationsmasse, der ved Konverteringen fremkommer fra saadanne Obligationsejere, der ikke ønsker Ombytning af deres højere forrentede Obligationer, men rettidig kræver disse indløst kontant.

Til Fonden indbetales af vedkommende Serie (Afdeling) en Konverteringsgodtgørelse beregnet i Forhold til de konverterede Laans Restgæld i den Termin, hvori Konverteringen gennemføres. Konverteringsgodtgørelsen udgør 2 pCt., saafremt Renten nedsættes med $\frac{1}{2}$ pCt. p. a., og 4 pCt., saafremt Renten nedsættes med 1 pCt. p. a., uanset den paagældende Ejendoms Art. Til Fonden indbetales endvidere den i Bestemmelserne i § 5, 1ste og 2det Stykke, i Lov Nr. 363 af 16. December 1933 omhandlede Konverteringsafgift, der forhøjes til 3 pCt., uanset hvornaar Konverteringen (Overførelsen) fremtidig finder Sted. Den i Paragraffens 3die Stykke, 2det Punktum, omhandlede Afgift forhøjes til $1\frac{1}{2}$ pCt., og den saaledes forhøjede Afgift opkræves fremtidig ogsaa af de i 3die Punktum af Paragraffens 3die Stykke nævnte Ejendomme, hvor Overførelse hidtil efter Indenrigsministerens Bestemmelse har fundet Sted uden særlig Afgift. Ogsaa de her nævnte Afgifter saavel vedrørende almindelige Konverteringer som vedrørende Overførelser af enkelte Laan indbetales til Konverteringsfonden. Indbetaling af Konverteringsgodtgørelsen og Konverteringsafgiften til Konverteringsfonden sker efter Nationalbankens nærmere Bestemmelse.

Konverteringsgodtgørelsen og Konverteringsafgiften, der opkræves ved vedkommende Forenings Foranstaltning uden Udgift for Statskassen, kan efter Direktionens Bestemmelse, hvor Forholdene tillader det, afholdes helt eller delvis af Reservefonden, der dog ikke derved maa nedbringes under $1\frac{1}{2}$ pCt. af Kasseobligationsgælden. I det Omfang Beløbet ikke straks udredes af vedkommende Laantager eller af Reservefonden, yder Nationalbanken paa Begæring Foreningen den til Erlæggelsen af den fulde Godtgørelse og Afgift fornødne Forstrækning. For saadanne Forstrækninger indrømmes der Banken samme Sikkerhed som omhandlet i § 15 i Lov Nr. 73 af 11. Marts 1933 om Betalingshenstand.

Saafremt Konverteringsgodtgørelsen og Afgiften eller en Del af disse Beløb skal opkræves hos Laantagerne, kan Beløbet af disse indbetales til Foreningen paa een Gang eller efter Direktionens nærmere Bestemmelse i Løbet af et af Direktionen fastsat Antal Terminer, saaledes at Betalingen sker sammen med de ordinære Terminsydelser. Saafremt Laanet er ydet mod Pant i en Landbrugsejendom, kan Beløbet efter Direktionens Bestemmelse afholdes ved Indeholdelse i et af Direktionen fastsat Antal Terminer i den Del af Laantagernes Terminsydelser, der udgør Afdrag. Udtrækningen af Kasseobligationer og Afskrivning paa Restgælden nedsættes da tilsvarende, idet Amortisationstiden forlænges. Saafremt Konverteringsgodtgørelsen og Afgiften ikke betaales kontant ved Konverteringen, paahviler det Laantageren at forrente Beløbet til Foreningen med samme Rente, som Foreningen maa yde af den til Beløbets Indbetaling i Konverteringsfonden optagne Forstrækning.